

به نام خدا

اهم سیاست های همکاری های علمی بین المللی در شرایط کرونا

- ۱) طراحی و تدوین نظام انگیزشی مناسب برای سوق دادن اعضای هیات علمی به انجام فعالیت های بین المللی از طریق فضای مجازی،
- ۲) بهره گیری از توان ایرانیان مقیم خارج از کشور برای تدریس کوتاه مدت، همکاری در تدریس مشترک، راهنمایی مشترک دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری با استفاده از فضای مجازی،
- ۳) تدوین مقررات و دستورالعمل های مربوط به تحصیل از راه دور و تسهیل در جذب دانشجویان بین المللی برای تحصیل مجازی یا ترکیبی (مجازی- حضوری)،
- ۴) تبادل دانش از طریق عملیاتی نمودن تمامی سمینارها و نشست های بین المللی که توسط دانشگاه ها و مراکز پژوهشی و فناوری از قبل برنامه ریزی شده یا سالیانه برگزار می شود بصورت مجازی و به گونه ای که هیچ گونه خللی در برگزاری آن ایجاد نگردد،
- ۵) بهره گیری از شرایط جدید برای حضور اساتید خارجی برای تدریس کوتاه مدت، تدریس مشترک با استاد ایرانی، راهنمایی دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری و حضور در جلسه امتحان پایانی دانشجویان به صورت مجازی،
- ۶) بهره گیری از فرصت ایجاد شده برای تقویت بسترهای نرم توسعه همکاری های علمی بین المللی از جمله افزایش توانمندی نیروی انسانی در تراز بین المللی، به روزرسانی مقررات و مصوبات، تدوین سیاستها، راهبردها و برنامه های اجرایی پنج ساله برای ارتقاء فعالیت های بین المللی موسسه، توجه به ساختارها و تشکیلات،
- ۷) تداوم فعالیت کرسی های زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه های معتبر خارج از کشور، توسط اساتید ایرانی به صورت برخط به گونه ای که خللی در روند تدریس و تحقیق دانشجویان و داوطلبان خارجی ایجاد نگردد،
- ۸) بسترسازی لارم برای برگزاری امتحان استاندارد زبان و ادبیات فارسی (سامفا) به صورت برخط و تحکیم این روش برگزاری امتحان در کنار امتحان حضوری برای تمامی ادوار آتی،
- ۹) حضور فعال دانشگاه ها و مراکز پژوهشی و فناوری (که مسئولیت به آنها سپرده شده است)، در نشست های سازمان های بین المللی علمی و فناوری منطقه ای و جهانی از جمله UNESCO, COMSTEC, ISESCO, COMSATS, APCTT و... برای هنجارسازی ها و حمایت از منافع ملی،

۱۰) برگزاری نشست های تخصصی، تدوین سیاست ها و برنامه ریزی عملیاتی توسط دانشگاه ها و مراکز پژوهشی و فناوری متولی سازمان های بین المللی که مقر آن در ایران می باشند با بهره گیری از امکانات فضای مجازی (از جمله IOR,COMSTEC,COMSATS, UNESCO CHAIRS, UNESCO CATEGORY 2 Centers و...)

۱۱) رصد فعالیت علمی - فناوری دیگر کشورها توسط مراکز دانشگاهی مسئول کارگروه های ملی همکاری علمی بین المللی با یک کشور خارجی (leading House)، برگزاری نشست داخلی دانشگاه های عضو و نشست ادواری با مراکز تعیین شده در خارج از کشور به صورت مجازی و حفظ و شراکت اطلاعات مربوط در سامانه، برای هم افزایی و هم گرایی دانشگاه ها و مراکز آموزشی و پژوهشی

۱۲) برنامه ریزی مناسب برای ارتقای جایگاه بین المللی و ادامه حضور فعال در رتبه بندی های مهم دانشگاه ها و پژوهشگاه های دنیا،

۱۳) استفاده از فرصت ایجاد شده برای بسترسازی و توافق برای ایجاد شعب دانشگاهی در خارج از کشور، ایجاد مرکز مشترک علمی با دانشگاه های برتر دنیا در ایران، قرار گرفتن مابین ۱۰۰ دانشگاه برتر آسیا (تکالیف قانون پنج ساله توسعه کشور) توسط دانشگاه های سطح یک.

۱۴) جذب اعضای هیات علمی وابسته بین المللی برای همکاری در بستر مجازی بصورت تدریس ، تحقیق مشترک، راهنمایی دانشجویان دکتری و حضور در نشست ها و سمینارهای داخلی برای انتقال دانش

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
مرکز همکاری های علمی بین المللی
آذر ۱۳۹۹